

Valentinas KADŪNAS

Gimė 1941 m. sausio 16 d. Geniūnų kaime, Anykščių rajone, 1957 m. baigė Skiemonių vidurinę mokyklą, 1962 m. – Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultetą, įgydamas geologinio kartografavimo ir naudingųjų iškasenų paieškos specialybę ir inžinieriaus geologo kvalifikaciją. Baigęs universitetą dirbo Lietuvos mokslų akademijos Geologijos ir geografijos institute vyresniuoju laborantu ir jaunesniuoju moksliniu bendradarbiu. 1964–1965 m. stažavosi Sąjunginiame geologijos institute (VSEGEI, Sankt Peterburgas), kur susipažino su karbonatinių uolienu laboratorinių tyrimų metodika. 1967 m. apgynė mokslų kandidato (dabar daktaro) disertaciją tema „Pietų Pabaltijo viršutinio permio karbonatinių uolienu litologinė-geocheminė charakteristika“. 1967–1977 m. dirbo Geologijos instituto moksliniu sekretoriumi, 1977–1991 m. – instituto direktoriumi, 1991–2004 m. – Geochemijos skyriaus (vėliau sektoriaus) vadovas, vyriausiasis mokslu darbuotojas, nuo 2004 m. – pensininkas bei Geologijos ir geografijos instituto visuomeninis konsultantas. 1991–2003 m. dėstė Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultete, 1995 m. suteiktas docento vardas. 1991–1992 m. ir 1995–2001 m. buvo renkamas Geologijos instituto tarybos pirmininku, 1996–2002 m. – Lietuvos mokslu tarybos narys, 2000–2002 m. – šios tarybos kolegijos narys, fizinių mokslų nuolatinės ekspertų komisijos pirmininkas.

MOKSLINIAI INTERESAI: permio uolienu litologiniai-geocheminiai tyrimai, tai siejant su platesnio jų naudojimo perspektyvomis. Svarbiausi atliktų tyrimų rezultatai

paskelbti trijose monografijose ir daugelyje straipsnių, atspausdintų užsienio ir Lietuvos mokslinėje spaudoje. Kita mokslinių interesų kryptis – gyvenamosios gamtinės aplinkos įvairių komponentų mikroelementinės sudėties tyrimai. Organizavo ir dalyvavo sudarant svarbiausią Lietuvos geochemikų darbą – „Lietuvos geocheminį atlasą“ (1999). Tyrimų rezultatai paskelbti (daugiausia su bendraautorais) per 40 straipsnių užsienio ir Lietuvos moksliniuose žurnaluose, 4 atlasuose, vadovėlyje aukštosioms mokykloms (1998). Buvo vienas iš Vyriausybės patvirtintos „Lietuvos žemės gelmių įsisavinimo ir panaudojimo programos“ (1994) iniciatorių ir rengėjų. Dalyvavo rengiant ir vykdant Valstybinę mokslu programą „Litosfera“ ir buvo vienos jos problemos koordinatorius. Atliko nemažą ekspertinį darbą, turėdamas įsipareigojimų Lietuvos mokslu taryboje ir Valstybiniame mokslu ir studijų fondo fizinių mokslų ekspertų komitete (2000–2005 m. – komiteto pirmininkas, nuo 2006 m. – narys), taip pat vadovaujant prioritetinės krypties „Ekologija ir klimato kaita“ ekspertų komitetui (nuo 2005 m.). Mokslinio žurnalo „Geologija“, taip pat tarptautinio metinio tęstinio leidinio „Prikladnaja geochimija“ (rusų ir anglų k.) redaktorių kolegijos narys.

SVARBIAUSI MOKSLINIAI DARBAI: monografijos: „Lietuvos TSR karbonatinė žaliava“ (kartu su E. Vodzinsku), „Lietuvos geologija“ (II t. sudarytojas ir autorius), „Lietuvos permio halogeninė formacija“, „Panevėžio geocheminis atlasas“ (bendraautoris), „Lietuvos geocheminis atlasas“ (darbo vadovas ir bendraautoris.), „Mažeikių rajono geocheminis atlasas“ (bendraautoris), „Panevėžio apskrities geocheminis atlasas“ (bendraautoris), vadovėlis aukštosioms mokykloms „Technogeninė geochimija“. Vadovavo 5 geochemijos šakos doktorantams. Du kartus Lietuvos mokslu premijos laureatas: už monografiją „Lietuvos geologija“ kartu su kitais autoriais (1996) ir už darbų ciklą „Lietuvos paviršinių nuosėdų geocheminis įvertinimas (1993–2004)“ kartu su kitais autoriais (2005).

POMĖGIAI: žvejyba (spiningavimas), bitininkystė, staliaus darbai.